АКЦЕНТИ ПРЕЗИДЕНТА

УКРАЇНА ЗБІЛЬШИТЬ ОБСЯГИ ВИГОТОВЛЕННЯ ЗБРОЇ

Наша держава має на меті збільшити обсяги виробництва власної зброї для забезпечення потреб військовослужбовців. Про це Президент України Петро Порошенко повідомив після зустрічі з силовиками у Слов'янську, інформує прес-служба глави держави.

Новопризначений голова «Укроборонпрому», разом з представниками Міністерства оборони, Генерального штабу ЗС України, МВС провели нараду та мають підготувати зміни до державного оборонного замовлення та подати їх на затвердження Президенту.

Петро Порошенко наголосив, що під час формування цього замовлення та у виробництві «буде в повному обсязі використаний той досвід, який українські Збройні Сили, Національна гвардія набули під час бойових дій на Сході».

— Не буде більше витрачання мільярдів народних коштів, коштів платників податків на нікому не потрібні наукові програми, які слугували лише елементом розкрадання. Сьогодні українське виробництво буде завантажене системами високоточної зброї, українськими безпілотниками, усім, чого потребує українська армія — починаючи від бронежилетів і закінчуючи тепловізорами, — зазначив Петро Порошенко.

«Українська армія зможе воювати ефективно, мобільно, професійно», — резюмував глава держави.

НАРОДНА АРМІЯ

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

10 ЛИПНЯ 2014 РОКУ
№28 (5261)

З ПЕРШИХ УСТ

«ВИ ПРОДЕМОНСТРУВАЛИ КРАЇНІ, ЩО ВОНА МАЄ СИЛЬНУ, ВИСОКОПАТРІОТИЧНУ АРМІЮ»

Фото Вадима КОВАЛЬОВА

СТОР. 2

«В УКРАЇНІ З'ЯВИЛАСЯ АРМІЯ, ЯКА ВМІЄ ПЕРЕМАГАТИ, ФІЛІГРАННО ВОЮВАТИ, ЗАХИЩАТИ ЦИВІЛЬНЕ НАСЕЛЕННЯ І ЯКА ВМІЄ БУТИ СПРАВЖНІМ МИРОТВОРЦЕМ»

«НЕМАЄ ЖОДНИХ СУМНІВІВ, ЩО МИРНИЙ ПЛАН БУДЕ ІМПЛЕМЕНТОВАНО. ВІН ЗНАЙШОВ ПІДТРИМКУ В УСЬОМУ СВІТІ, ВІН ПІДТРИМАНИЙ У СЛОВ'ЯНСЬКУ, ДРУЖКІВЦІ, КОСТЯНТИНІВЦІ І АРТЕМІВСЬКУ. БУДЕ ВІН ПІДТРИМАНИЙ І В ДОНЕЦЬКУ, І В ЛУГАНСЬКУ»

«ВЛАДА ЗРОБИТЬ УСЕ МОЖЛИВЕ ДЛЯ ЯКНАЙШВИДШОГО ВІДНОВЛЕННЯ НОРМАЛЬНОГО ЖИТТЯ У ЗВІЛЬНЕНИХ ВІД ТЕРОРИСТІВ МІСТАХ ДОНБАСУ»

Народна армія
10 липня 2014 року

З ПЕРШИХ УСТ

«ВИ ПРОДЕМОНСТРУВАЛИ КРАЇНІ, ЩО ВОНА МАЄ СИЛЬНУ, ВИСОКОПАТРІОТИЧНУ АРМІЮ»

Під час робочої поїздки на Донеччину та Харківщину Президент України — Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Петро Порошенко відвідав один із базових таборів антитерористичної операції.

У ході візиту його супроводжували Міністр оборони України генерал-полковник Валерій Гелетей, начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-лейтенант Віктор Муженко та представники інших силових структур, які беруть участь в антитерористичній операції на Сході країни.

Президент України Петро Порошенко, звертаючись до військовослужбовців, зазначив, що в Україні з'явилася армія, яка вміє перемагати, філігранно воювати та захищати цивільне населення і бути справді миротворчою.

— Я щойно повернувся зі Слов'янська. Я можу сказати, що Україна і Донбас зачекалися миру. Люди дякують сьогодні вам за мир, дякують за те, що погнали і знищили бойовиків і терористів. Ви продемонстрували країні, що вона має сильну високопрофесійну, високопатріотичну армію. І я сьогодні приїхав подякувати вам за це! Подякувати за бойовий дух, за перемогу, за все найкраще, що ви продемонстрували протягом останнього тижня! — сказав Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України.

За словами Президента України, ці успіхи змінили настрій по всій країні.

— Я вас запевняю: по всій країні зараз абсолютно інший настрій. Вся Україна пишається своїми Збройними Силами, Національною гвардією, українським солдатом. Ви дали всі підстави пишатися країною, шанувати і поважати її, — додав Петро Порошенко у своєму зверненні до особового складу.

Він також окремо подякував тим офіцерам, які добре організували і спланували операцію, що дозволило взяти в кільце місто Слов'янськ, і, зокрема, начальнику Генерального штабу — Головнокомандувачу Збройних Сил України генерал-лейтенанту Віктору Муженку.

Указом Президента України за особисту мужність і героїзм, виявлені при захисті державного суверенітету та цілісності країни, вірність військовій присязі чимало військовослужбовців було відзначено державними нагородами (орденами Богдана Хмельницького, орденами «За мужність») та заохочено цінними подарунками.

Також у польовому таборі АТО Президенту України Петру Порошенку і супроводжуючим його особам були продемонстровані зразки озброєння і військової техніки, яку військовослужбовцям Української армії вдалось захопити у противника. Це 4 броньовані бойові машини, 3 танки, 31 одиниця переносних зенітно-ракетних комплексів (ПЗРК), 26 протитанкових керованих ракет (ПТКР), більше 100 одиниць стрілецької зброї, близько 300 тисяч боєприпасів та 27 одиниць інженерних боєприпасів.

— Сьогодні нам потрібна рішучість, сьогодні ми не повинні дати бандитам і бойовикам зупинитися і зачепитися за жодний останній клаптик української землі. Ми все зробимо, щоб швидше звільнити Україну від окупації. Найближчим часом ми маємо посилити охорону державного кордону. Ми маємо надійно перекрити українську землю від постачання бойовикам зброї, танків, систем залпового вогню, артилерії, які везуть сюди, щоб вбивати українців. Наша з вами почесна місія — захистити жінок, дітей, мирну працю українців. Інколи це буває нелегко, але день від дня Україна народжує нові Збройні Сили. Я сьогодні маю всі підстави пишатися вами. Дякую вам за це! — сказав Президент України.

Віталій СТЕЧИШИН,
«Народна армія»

ОФІЦІЙНО

ПІДПИСАНО ЗАКОН ЩОДО СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ СІМЕЙ ЗАГИБЛИХ УЧАСНИКІВ АТО

Президент України Петро Порошенко підписав Закон № 1538-VII «Про внесення зміни до статті 10 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту». Про це інформує прес-служба глави держави.

Відповідним законодавчим актом поширюється чинність Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» на сім'ї осіб рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ України, які загинули або померли внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, одержаних під час участі в антитерористичній операції, захищаючи незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України.

ДІТИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ОТРИМАЮТЬ ПЕРЕВАГИ ПРИ ВСТУПІ ДО ВНЗ

Президент України Петро Порошенко затвердив зміни до закону про соціальний та правовий захист військовослужбовців та членів їхніх сімей, згідно з якими діти військовослужбовців отримають деякі переваги при вступі до вищих навчальних закладів військового профілю, повідомляє прес-служба глави держави.

Згідно зі змінами до Закону № 1543-VII, особа, в якої один з батьків є військовослужбовцем, який має вислугу в 20 років і більше; особа, в якої один з батьків є громадянином, звільненим з військової служби за віком, станом здоров'я чи у зв'язку зі скороченням штату або проведенням організаційних заходів, вислуга років якого також становить 20 років і більше; в якої один з батьків став інвалідом внаслідок захворювання, пов'язаного з проходженням військової служби, користується переважним правом на зарахування до вищих навчальних закладів військового профілю.

Правом переваги при зарахуванні до навчальних закладів країни на навчання за рахунок коштів місцевого чи державного бюджету користуватимуться особи, в яких один із батьків-військовослужбовців (усиновлювачів) загинув чи визнаний судом зниклим безвісти.

Такими перевагами зазначені особи матимуть змогу скористатися впродовж 3 років після здобуття необхідного для вступу рівня загальної середньої освіти, зазначається в документі.

РОБОЧА ПОЇЗДКА ГЛАВИ ДЕРЖАВИ

СЛОВ'ЯНСЬК ПОВЕРТАЄТЬСЯ ДО ЖИТТЯ

Президент України Петро Порошенко відвідав з робочою поїздкою Слов'янськ, де ознайомився з тим, як місто, звільнене від бойовиків, повертається до мирного життя.

Глава держави зустрівся та поспілкувався з місцевим населенням. Він запевнив людей у тому, що влада зробить усе можливе для якнайшвидшого відновлення нормального життя в місті.

Президент повідомив, що місцевій владі поставлене завдання якнайшвидше відновити житловий фонд, щоб населення мало можливість повернутися в свої домівки.

О 17.00 до міста було відновлено подачу електроенергії за тимчасовою схемою. «Місто, яке сиділо без світла тижнями, сьогодні матиме можливість увімкнути світло», — сказав Президент, спілкуючись із журналістами.

«Ми чітко встановили терміни, коли мають бути відновлені школи, для того, щоб 1 вересня діти змогли піти в школу, тому що похід до школи — це також символ миру», — наголосив глава держави, повідомляє прес-служба Президента України.

Президент висловив сподівання найближчим часом відвідати Донецьк і Луганськ.

При цьому Петро Порошенко зазначив, що звільнення міст на Донбасі — це не тільки військова операція. «Це стало можливим, коли самі люди зрозуміли, що не хочуть далі жити під тиском, під дулом автоматів бандитів», — сказав він.

ЗАДЛЯ ВСТАНОВЛЕННЯ МИРУ

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ГОТОВИЙ ДО ПЕРЕГОВОРІВ ЩОДО ДОЛІ ДОНБАСУ З РЕАЛЬНИМИ ПРЕДСТАВНИКАМИ НАСЕЛЕННЯ РЕГІОНУ

Президент України Петро Порошенко заявив, що він готовий до переговорів щодо подальшої долі Донбасу з усіма, хто реально представляє населення регіону та готовий до політичного діалогу.

Спілкуючись із журналістами під час своєї робочої поїздки до Слов'янська, глава держави висловив думку, що для відновлення переговорів необхідно розширити коло представництва Донбасу.

Президент наголосив, що переговори повинні бути «відновлені із справжніми господарями Донбасу: металургами, шахтарями, з людьми, які сьогодні представляють найбільшу силу, але були затиснуті силою зброї», інформує прес-служба глави держави.

Президент зазначив, що готовий до діалогу з усіма, хто поділяє його бачення мирного плану для Донбасу, «хто готовий сьогодні скласти зброю, скористатися майбутньою амністією, хто готовий до політичного діалогу, щоб обрати нову владу, хто готовий до децентралізації влади, готовий, щоб сьогодні нарешті на Донбас прийшов мир».

Разом з тим Президент висловив упевненість, що його мирний план буде реалізований. «Немає жодних сумнівів, що мирний план буде імплементовано. Він знайшов підтримку в усьому світі, він підтриманий у Слов'янську, Дружківці, Костянтинівці і Артемівську. Буде він підтриманий і в Донецьку, і в Луганську», — заявив Президент.

Глава держави повідомив, що найближчим часом будуть продовжені «ефективні дії Української армії».

«ГАРЯЧИЙ» РЕГІОН

УКРАЇНСЬКІ ВІЙСЬКОВІ РОЗШИРЮЮТЬ ТЕРИТОРІЮ МИРУ

Фото Олександра КЛИМЕНКА

За час, що триває антитерористична операція, територія, контрольована терористами на Сході України, зменшилася вдвічі. Про це на брифінгу заявив речник Інформаційно-аналітичного центру РНБО України Андрій Лисенко.

Згідно із затвердженим Президентом України планом звільнення Донецької та Луганської областей головні зусилля сил АТО зосереджені на знищенні баз підготовки, осередків і блокпостів бойовиків, відновленні контролю над державним кордоном та надійній ізоляції зони конфлікту. Особливу увагу військовослужбовці приділяють запобіганню втрат серед мирного населення та убезпеченню цивільних громадян.

Водночас не припиняються напади та диверсії з боку бойовиків. Так, протягом 7 липня незаконні збройні формування здійснили 12 обстрілів блокпостів та позицій підрозділів Збройних Сил України. А 6 танків терористів, 2 з яких знаходилися в окопах, обстріляли аеродром «Луганськ». На щастя, втрат серед українських військових немає.

Зокрема, 7 липня після обіду банди терористів зі стрілецької зброї обстріляли конвой тилового забезпечення поблизу населеного пункту Довгеньке. Також бойовики здійснили мінометний обстріл опорного пункту українських десантників поблизу населеного пункту Нижньодеревечка. Одночасно штурмові загони Збройних Сил України провели зачистку населеного пункту Семенівка. У ході проведення спеціальних дій десантниками в місті Краматорськ виявлено склад боєприпасів.

Того ж дня Міністр оборони України генерал-полковник Валерій Гелетей продемонстрував представникам ЗМІ зброю та боєприпаси, вилучені в бойовиків під час визволення міста Слов'янськ.

— Ми маємо численні докази застосування терористами зброї російського походження. Знайдені цілі арсенали протитанкових керованих ракет, призначених для ураження танків та броньованої техніки, вогнемети виробництва 2002 року, переносні зенітно-ракетні комплекси, пускові механізми та ракети до них, — зазначив глава оборонного відомства під час демонстрації зразків зброї.

Цього ж дня в ході ретельно спланованої та успішно проведеної операції військовослужбовці Збройних Сил України повністю звільнили від банд бойовиків населений пункт Костянтинівка, що на Донеччині. У містечку розпочалися роботи з відновлення інфраструктури та повернення міста до мирного життя.

Уряд України робить все, щоб якомога швидше налагодити роботу всіх служб забезпечення у звільнених населених пунктах на Сході держави. У кожне визволене місто завозяться вода, продукти харчування, медикаменти. Для робіт з відновлення інфраструктури мобілізується комунальна техніка з усієї України. Зокрема, у Краматорську запрацювало управління Державного казначейства і люди вже отримують зарплати та пенсії. У Слов'янську відкрилася мережа відділень «Укрпошти». Також під Слов'янськом триває розмінування 30-кілометрової ділянки залізничної колії.

А терористи продовжують руйнувати інфраструктуру на поки що підконтрольних їм територіях. Так, 7 липня диверсанти замінували залізничний міст неподалік населеного пункту Моспине Донецької області, а також підірвали залізничний міст між станціями «Новобахмутівка» і «Очеретине» та міст на трасі Красний Лиман — Артемівськ — Горлівка.

***

В ніч на 8 липня терористи здійснили мінометний обстріл блокпоста в районі залізничної станції «Ільєнко» зі сторони державного кордону з Російською Федерацією, КП десантників у районі Дякового і Маринівки та пункту пропуску «Довжанський». Втрат серед військовослужбовців немає.

8 липня військовослужбовці Збройних Сил України відновили транспортне сполучення до населеного пункту Крива Лука, що на Донеччині. Військові інженери оперативно навели міст замість зруйнованого бойовиками. Це дозволило розпочати доставку продуктів харчування, медикаментів, питної води та інших речей, необхідних жителям цього населеного пункту.

На трасі Красний Лиман — Слов'янськ військові сапери розмінували та знешкодили міну МОН-100, 2 потужні фугаси та підривну систему до них. Проте роботи в інженерів залишається ще дуже багато. Практично цілодобово вони отримують інформацію про виявлені міни, гранати та снаряди, покинуті терористами після боїв. На черзі — розмінування дороги Слов'янськ — Краматорськ. Військові акцентують увагу місцевого населення на тому, щоб люди не робили спроб власноруч здійснювати розмінування. Це дуже небезпечно. Рекомендується особливу увагу приділяти ділянкам, де є позначки «територія замінована», і не ризикувати пройти ними без саперів.

— Чимало мін та снарядів, які не спрацювали, лежать просто на узбіччі та проїжджій частині. Існує імовірність їхньої детонації, тому ми вживаємо заходів для максимального пришвидшення розмінування та знешкодження мін і боєприпасів. З цією метою практично цілодобово до виконання завдань залучені визначені підрозділи відповідного профілю, — розповів представникам ЗМІ в зоні АТО Міністр оборони України генерал-полковник Валерій Гелетей.

Протягом 8 липня терористи обстріляли шість блокпостів та позицій підрозділів ЗС України. Внаслідок цього 3 військовослужбовці загинули, 4 отримали поранення.

Водночас під час прес-конференції в Донецьку ватажки бойовиків підтвердили, що бронетехніку, артилерійські системи, протитанкову, протиповітряну та стрілецьку зброю вони отримують з Росії.

9 липня спецпідрозділ ЗС України знешкодив прихований штаб терористів у Слов'янську. Вивезено 2 «Урали» боєприпасів та озброєння.

Також стало відомо, що в Луганську терористи розповсюджують листівки, в яких йдеться, що українська армія завдаватиме по місту та інших прилеглих населених пунктах авіаційні удари. Ця брехня поширюється задля дестабілізації обстановки, дискредитації Збройних Сил та аби посіяти паніку серед місцевого населення.

Підготував Роман ВУС, «Народна армія»

УРЯДОВА ІНСПЕКЦІЯ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АТО КОНТРОЛЮЄ КАБМІН

— Станом на 6 липня військовослужбовці забезпечені бронежилетами на понад 67%. Потреба становить 24857 комплектів, в наявності — 17648, замовлено 28357 комплектів. Орієнтовно цю потребу ми зможемо задовольнити на 100% до кінця поточного місяця, — повідомив під час брифінгу заступник Міністра оборони України — керівник апарату Петро Мехед, голова спеціальної урядової комісії (до її складу увійшли представники п'яти міністерств та відомств), яка нещодавно перевіряла матеріально-технічне, медичне та грошове забезпечення учасників антитерористичної операції.

Заступник Міністра оборони України — керівник апарату поінформував, що кевларовими шоломами військовослужбовці забезпечені менш ніж на один відсоток.

— З початку проведення АТО в частини (підрозділи), через добровольчі органи надійшло 405 шт., при цьому потреба в цих індивідуальних засобах захисту становить майже 25000 шт. На сьогодні замовлено 10000 кевларових шоломів, орієнтовний термін постачання — 20 вересня. Решту особового складу забезпечено сталевими шоломами. Для забезпечення повної потреби необхідне додаткове виділення коштів у сумі 28,4 млн грн, — зазначив Петро Мехед. За його словами, військо також отримало як гуманітарну допомогу від Франції — 1000 та від Сполучених Штатів Америки — 700 бронежилетів. Окрім того, з початку антитерористичної операції від фізичних та юридичних осіб як благодійна допомога в підрозділи ЗС України надійшло 2576 бронежилетів.

Харчування особового складу, залученого до проведення антитерористичної операції на Сході нашої країни, здійснюється відповідно до норм продовольчого забезпечення у базових таборах шляхом розгортання польових кухонь та приготування гарячої їжі. На блокпостах та вогневих точках, віддалених від базових таборів, їжу готують на малолітражних кухнях. Також практикується доставка гарячих страв у термосах тричі на день, а де це неможливо — видаються сухі пайки.

У військових таборах створено підвищені запаси продовольства за всією номенклатурою в обсягах від 7 до 12 діб, води питної бутильованої — на 3–5 діб. Підвезення харчів до віддалених підрозділів здійснюється автомобільним транспортом, за потреби залучається повітряний транспорт, як, наприклад, до підрозділу Збройних Сил України, який прикриває Луганський аеропорт.

За словами Петра Мехеда, медичні служби формувань ЗС України, що беруть участь в АТО, посилено мобільними лікарсько-сестринськими бригадами та лікарями-спеціалістами зі складу військових госпіталів і військово-медичних клінічних центрів регіонів. Закладами охорони здоров'я Міністерства оборони України у визначених районах розгорнуто два військові мобільні госпіталі (ще два перебувають у резерві) та сформовано 31 мобільну лікарсько-сестринську бригаду. З метою найшвидшої доставки поранених на етапі надання спеціалізованої медичної допомоги медична евакуація здійснюється із залученням гелікоптерів та спеціального літака Повітряних Сил Збройних Сил України.

— Грошові виплати військовослужбовцям ЗС України, які залучаються до проведення антитерористичної операції, збільшено вдвічі порівняно з іншими військовослужбовцями, — наголосив Петро Мехед та додав, що залежно від обіймання посад виплати становлять від 5700 гривень з розрахунку за повний місяць.

Нині в зоні АТО військовослужбовці строкової служби отримуватимуть від 3172 до 3208 грн, а рядовий склад військової служби за контрактом — від 5700 до 8445 грн, сержантський та старшинський склад військової служби за контрактом — від 6780 до 12477 грн, офіцерський склад — від 9360 до 16710 грн.

Проте й донині 36 військовослужбовців ще не отримали грошове забезпечення за травень і 346 — за червень поточного року. Основною причиною цього є неможливість доставити готівку до місць виконання завдань у районі проведення антитерористичної операції особам, які відмовились оформляти картки рахунки. Після проведення ротацій їм буде виплачено грошове забезпечення у пунктах постійної дислокації військових частин.

Ігор ПАРУБСЬКИЙ, «Народна армія»

Народна армія
10 липня 2014 року

ТАКТИКА АТО

Одним із важливих факторів, радше навіть — неодмінною умовою успіху в сучасному бою, безсумнівно, є налагодження взаємодії між всіма підрозділами різних родів та видів військ, які беруть у ньому участь: від артилерії до бойової авіації.

Терористи не пройдуть

ВЗАЄМОДІЯ У РЕАЛЬНОМУ ЧАСІ

Як свідчить практика поновленого активного етапу антитерористичної операції (АТО), там, де цьому питанню приділяють достатню увагу, загальний рівень ефективності застосування військ різко зростає…

Штучна дилема сепаратиста

Як відомо, протягом останніх днів українське військо у протиборстві із терористичними угрупованнями, які ще діють на Донбасі, спромоглося досягти вагомих оперативних успіхів. Насамперед це стосується повернення державного контролю над значними територіями у північно-західній частині регіону та визволенню достатньо значних населених пунктів, зокрема міст Слов'янськ та Краматорськ, які тривалий час контролювалися потужними бандформуваннями як «базові райони».

Звісно, це стало можливим завдяки оперативній майстерності керівництва АТО, яке спромоглося спланувати та провести низку взаємопов'язаних успішних операцій та боїв, внаслідок чого угрупованням терористів були завдані втрати, що неабияк знизило їхню боєздатність.

Крім того, завдяки вдало обраним напрямкам застосування головних сил, грамотному розподілу штатних бойових сил та засобів, якісному і ефективному бойовому забезпеченню дій українських військ, їхній противник (незаконні збройні формування — НЗФ) був поставлений майже у безвихідне становище. Командування НЗФ опинилося перед дилемою: або залишатися в тій же оперативній побудові своїх бойових порядків і надалі чинити запеклий опір українським військам саме в цьому районі із майже гарантованою перспективою бути знищеними, або відійти чи прорватись через блокуючі порядки українських військ у напрямку Донецька — Горлівки та спробувати при цьому зберегти своє організаційно-командне ядро і якомога більшу кількість боєздатних бойовиків...

«Вогняний дубець» для терориста

Передумовою ефективного удару по угрупованнях терористів у північно-західній частині Донбасу стало грамотне поєднання дій підрозділів одразу декількох родів та видів військ Збройних Сил України. Пригадаємо, перемир'я закінчилося завданням українськими військами у відповідь на провокації терористів кількох потужних та ефективних вогневих ударів по заздалегідь розвіданих та уточнених цілях. Для цього використовувалась артилерія та бойова авіація, тобто переважно дистанційні засоби ураження противника, зокрема й високоточні.

Насамперед це стосувалося місць скупчення бойовиків, об'єктів їхньої оборонної інфраструктури, кількох десятків одиниць бойової техніки, що знаходилась на їхньому озброєнні та шляхів висування їхніх мобільних диверсійно-розвідувальних груп у тил українських військ. Можна сказати, що на бойовиків обрушився справжній вогневий вал. Знищення протягом короткого терміну часу основного бойового потенціалу бойовиків поставило під великий сумнів ефективність їхньої подальшої оборони в північно-західному «куті» Донбасу.

При цьому варто наголосити, що результативність та ефективність цих ударів постійно і регулярно оцінювалися, а їхня спрямованість ретельно коректувалася. Більше того, можливо було чітко розрізнити етапність цього потужного вогневого удару, який тривав декілька діб. Спочатку був етап ураження, потім пригнічення вогневих засобів противника, які утім чинили регулярним українським військам опір. Вони намагалися вести проти наших артилерійських вогневих підрозділів так звану «контрбатарейну» боротьбу або із застосуванням своїх нечисленних мобільних ДРГ атакувати безпосередньо їхні вогневі позиції та за допомогою ПЗРК заважати українській бойовій авіації завдавати прицільні ракетно-бомбові удари з невеликої висоти. У результаті командування АТО отримало можливість провести розвідку додаткових і знову визначених цілей і відповідно організувати їхнє знищення. Тож шансів зберегти боєздатність своїх формувань у командування терористів майже не було.

Узгодженість як шлях до перемоги

Зрозуміло, що це стало можливим завдяки об'єднанню і налагодженню тісної та якісної взаємодії між підрозділами артилерії, бойової авіації, наземних механізованих, танкових, аеромобільних та розвідувальних підрозділів. Виконання таких специфічних дій, як коректування вогню артилерійських підрозділів у «режимі реального часу», точне наведення на наземні цілі бойової авіації, проведення розвідки і оцінювання результатів ударів, блокуючі дії — все це вимагало від підрозділів, що брали участь в операції, високого рівня узгодженості дій. Тобто високого рівня взаємодії. Більше того, безсумнівно, особовий склад частин та підрозділів військ продемонстрував у ході цього наступально-вогневого етапу АТО високий рівень не тільки взаємодії, а й неабиякої власної професійної майстерності. Наприклад, коректування артилерійського вогню у безпосередній близькості до бойових порядків противника або успішні рейдові дії спецпризначенців у так званій «зеленці».

Головним показником того, що командуванню АТО цілком успішно вдалося виконати це непросте завдання, стали результати боїв за низку донецьких населених пунктів. Звільнення їх поставило слов'янське угруповання терористів майже на край гарантованої загибелі. Лише ціною значних втрат частині з них вдалося вибратися зі своєрідного «котла». Тож командування АТО цілком грамотно скористалося одним з «ключів» до перемоги…

Костянтин МАШОВЕЦЬ,
«Народна армія»

ВІЙСЬКОВІ КАРТОГРАФИ

ВІД АРКУША ДО МЕГАБАЙТА

Піднявшись трьома сходинками, потрапляєш у тісну комірчину звичайного армійського кунга. Уздовж стін — шафи, шафи, шафи. Лише в кінці вузенького проходу — робочий стіл з комп'ютером. Це — серце та мозок топографічної служби штабу АТО. Якщо на поличках зберігаються десятки тисяч аркушів різномасштабних карт, то тут — те, чому позаздрив би кожен користувач навігаційного сервісу відкритого штибу.

— Свого часу військові топографи доклали чимало зусиль, аби впровадити у своїй службі передові технології, — розповів начальник топослужби штабу АТО полковник Сергій Пасюк. — Причому багато що робилося суто на ентузіазмі. Але, як виявилося, весь наш доробок став у пригоді. І добре, що він у нас був, адже сучасна війна поставила перед нами, військовими топографами, нові виклики.

На підтвердження своїх слів полковник Сергій Пасюк відхилив завісу таємничості і продемонстрував карту регіону, де проводиться АТО. Легким прокручуванням коліщатка на «миші» він обрав масштаб, а потім, відкривши вкладку меню, почав змінювати вигляд карти. Були тут стандартні «схема», «супутник», «гібрид», якими не здивуєш користувачів сервісів від Google. А були й інші: для розвідників, для артилеристів, для прокладання маршрутів колон тощо.

І все це перемикалося звичайним кліком чи кількома. Увімкнути координатну сітку будь-якої системи координат? Будь ласка! Вказати точку за координатами чи визначити координати потрібної точки? Без проблем! «Підсвітити» інфраструктуру чи виділити певні її види? Лише клікни! І все це за наявності стійкої до втручань мережі може бути доступним будь-якому командиру будь-якого рівня.

— На жаль, для своєї карти ми змушені були використовувати не лише «придбані» або ліцензійні аерофотознімки та результати супутникового дистанційного зондування, а й інформацію з відкритих джерел на деякі області, — поскаржився спеціаліст із монтажу, електронних карт, підготовки та видання фотосхем капітан Віталій Бойко і продемонстрував різницю між першим і другим. Навіть нефахівцеві було зрозуміло, наскільки «ліцензія» краща за «ширвжиток».

І лише фахівець зміг би оцінити той вал і масштаб робіт, який виконали військові топографи.

— Коли все починалося, в нас були лише ідея та бачення, а зараз, лише за місяць, маємо готовий продукт, який, до речі, продовжуємо розвивати. Співпрацюємо з фахівцями з Житомирського військового інституту, іншими колегами — як військовими, так і цивільними. Причому працюємо буквально в режимі онлайн, тобто в одній мережі, як, наприклад, з 115-м картографічним центром та 22-ю військово-картографічною частиною. Тамтешні фахівці мають більше можливостей, ніж ми в полі, — додав полковник Сергій Пасюк.

Крім запровадження у картографічну справу високих технологій, нечисленний колектив топослужби штабу АТО виконує й традиційні для себе завдання. Зокрема й із забезпечення та дозабезпечення бойових підрозділів традиційними картами та схемами з актуальною на момент друку інформацією.

До речі, зрозумівши, що впоратися зі всіма замовленнями у короткі терміни практично неможливо, офіцери витратили кілька днів на розробку та впровадження збірної таблиці топокарт. Тепер будь-хто, замовляючи відповідний аркуш потрібного масштабу може просто окреслити пальцем чи «мишкою» потрібний йому район, а програма сама визначить, що саме йому підійде найкраще. Топографи кажуть, що таким чином скоротили час на друк у десятки (без перебільшення) разів.

Розвиваючи топографічну науку відповідно до вимог часу, військові топографи все більше наближаються до об'єднання своєї частини роботи з аналогічними напрацюваннями в інших сферах у загальну геоінформаційну систему, а далі — у загальну систему бойового управління. Інтерактивна карта — суттєвий крок у цьому напрямку. Вже зараз вона придатна для приєднання до неї програмних модулів відтворення актуальної інформації в режимі реального часу, наприклад, за даними безпілотників чи супутників. Тож коли постане питання інтегрування в бойову систему на кшталт такої, яка є у провідних армій світу, за топографами, схоже, затримки не буде.

Роман БАКУМЕНКО,
«Народна армія»

ЛЮДИ НАШОГО ВІЙСЬКА

ТРИ КУЛІ НА НЕОГОЛОШЕНІЙ ВІЙНІ

Важке поранення командир групи спецпризначення лейтенант Роман Г. отримав під час розвідувальної операції на Луганщині. За два місяці перебування на лікарняному ліжку він десятки разів прокручував у голові перебіг подій, який мало не призвів до каліцтва і навіть до втрати життя...

Юнаком Роман полюбляв кінострічки про непереможних армійських спецпризначенців. Тому щоденно і активно займався спортом, гартував себе та старанно готувався до вступу у військовий виш. В Академії сухопутних військ, що у Львові, Роман наполегливо вивчав усі предмети, бо розумів, що в майбутньому ці знання обов'язково знадобляться. Але він і гадки не мав, що їх доведеться використовувати вже за кілька років на неоголошеній війні на Сході України.

Після закінчення у 2012 році навчання на факультеті аеромобільних військ та розвідки, Роман був направлений для подальшого проходження служби на Миколаївщину. Ще за рік він обійняв посаду командира групи спеціального призначення в одній із військових частин на Хмельниччині. А на початку квітня підрозділ Романа Г. було направлено в зону проведення антитерористичної операції на Луганщині. Там йому доводилося майже щодня ризикувати життям, збираючи необхідну інформацію про дислокацію бойовиків та їхню техніку.

— У моєму підрозділі немає кращих чи гірших, всі мають належну підготовку, всі неодноразово перевірялися боєм. Були випадки, коли ми потрапляли у скрутні ситуації, та, дякувати Богу, поверталися зі спецоперацій неушкодженi. Кожен з нас розуміє, що від тієї інформації, яку ми дізнаємося, залежать десятки, а то і сотні людських життів, — розповів лейтенант Роман Г.

Наприкінці травня Роман отримав бойове завдання: розвідати маршрут на наявність засідок. Цією дорогою мала пройти військова колона зі значною кількістю техніки та особового складу.

Пересуваючись вночі по лісу на кількох автомобілях, розвідники зійшли з маршруту та повернули на іншу дорогу. Лейтенант Роман Г., швидко зорієнтувавшись за картою, все ж вивів особовий склад у потрібне місце. Там він наказав замаскувати техніку, виставити пости та заночувати в лісі.

Зранку спецпризначенці вирушили до свого підрозділу раніше визначеним шляхом. Та тут без сюрпризів не обійшлося...

— Приблизно за 300 метрів від держкордону з Російською Федерацією серед лісу було помічено кілька десятків легкових автомобілів без номерних знаків, які хаотично стояли між деревами.

На перший погляд, усі вони були покинуті. Однак зупинятися і перевіряти їх я не наважився, адже це могла бути пастка. Водії додали швидкості, на скільки це можливо по грунтовій дорозі, і ми швидко проскочили небезпечне місце, — пригадує Роман.

Та розвідники помітили, що за ними слідує легковик. У такому тандемі розвідники і невідомі рухалися на повній швидкості грунтовою дорогою ще кілометрів 40.

— Ми не могли далі їх вести за собою, адже це маршрут військової колони. Я прийняв рішення зупинитися та перевірити невідомий автомобіль. Легковик теж зупинився на певній відстані від нас. Ми не мали дозволу стріляти по підозрілих авто, тому довелося ризикнути. Увернутися від автоматної черги не зумів. Вчасно зорієнтуватися завадив пил, який здійняли наші вантажівки, — розповідає офіцер.

Три кулі навиліт пройшли через ногу Романа. Військові, які були позаду командира, відкрили по нападниках вогонь у відповідь… Офіцера швидко доставили до найближчого українського блокпоста, а потім — вертольотом до Харкова, де лікарі Військово-медичного клінічного центру Північного регіону (ВМКЦ ПнР) його прооперували.

— У лейтенанта Романа Г. були повністю роздроблені кістки правої ноги. До того ж він втратив багато крові, адже з моменту поранення до нас він прибув через 4 години. Була загроза ампутації ноги, та ми зробили все можливе і вберегли хлопця від каліцтва, — зазначив начальник травматологічного відділення ВМКЦ ПнР підполковник медичної служби Костянтин Погрібний.

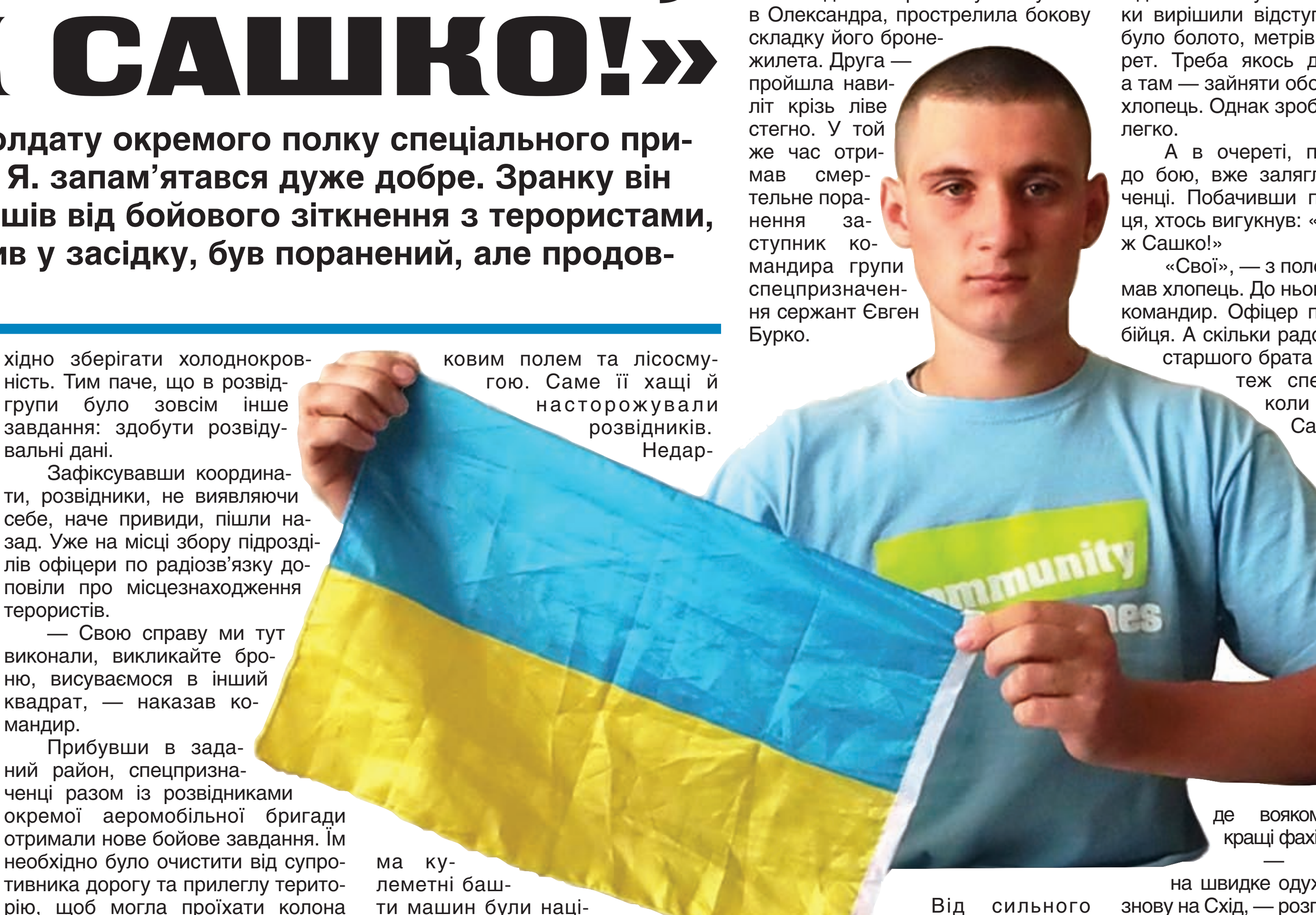
Великих планів на майбутнє Роман поки що не будує, однак сподівається, що після одужання повернеться у стрій, адже без розвідки він свого життя не уявляє.

Дмитро ЧАЛИЙ,
Харків.
Фото автора

СИЛЬНІ ДУХОМ

«НЕ СТРІЛЯТИ, ЦЕ Ж САШКО!»

Той день старшому солдату окремого полку спеціального призначення Олександру Я. запам'ятався дуже добре. Зранку він врятував своїх товаришів від бойового зіткнення з терористами, а по обіді сам потрапив у засідку, був поранений, але продовжував вести бій…

Це сталося на Донеччині, коли один із армійських підрозділів спеціального призначення здійснював розвідку визначеного району. Вздовж лісової посадки непомітно рухалася розвідувальна група. Попереду йшов, як і належить старшому розвіднику, Сашко. За ним — два офіцери, яких прикривав з тилу замикаючий боєць. Аж раптом перший подав візуальну команду «Сідай!»

Сільський мешканець та ще й вправний мисливець, Олександр добре вмів орієнтуватися в лісі. І цього разу, окрім тривожного відчуття, він вловив запах тютюнового диму. За кущами проглядалися силуети, а згодом пролунав сухий кашель. Обережно відхиливши гілки густих кущів, розвідник побачив табір бойовиків.

«Недооцінюють нас терористи, навіть постів та секретів не виставили», — подумав про себе Сашко, — «Пригостити б вас гранатами…»

Однак це були лише емоції, він дуже добре розумів, що йому необхідно зберігати холоднокровність. Тим паче, що в розвідгрупи було зовсім інше завдання: здобути розвідувальні дані.

Зафіксувавши координати, розвідники, не виявляючи себе, наче привиди, пішли назад. Уже на місці збору підрозділів офіцери по радіозв'язку доповіли про місцезнаходження терористів.

— Свою справу ми тут виконали, викликайте броню, висуваємося в інший квадрат, — наказав командир.

Прибувши в заданий район, спецпризначенці разом із розвідниками окремої аеромобільної бригади отримали нове бойове завдання. Їм необхідно було очистити від супротивника дорогу та прилеглу територію, щоб могла проїхати колона основних сил. А було це під містечком Сніжне…

Розвідувальний дозор, який становила двійка бронетранспортерів БТР-80, рухався дорогою. Вона пролягла між соняшниковим полем та лісосмугою. Саме її хащі й насторожували розвідників. Недарма кулеметні башти машин були націлені на «зеленку». У БТРах відкрили люки, а зброю зняли з запобіжників.

Зверху на одній з машин їхав Сашко. Сидів він спиною вперед, з неабиякою тривогою вдивляючись у гущу кущів та дерев, де могла заховатися небезпека.

Аж раптом тишу розірвали кулеметні черги та вибухи від гранат… Одна з перших куль влучила в Олександра, прострелила бокову складку його бронежилета. Друга — пройшла навиліт крізь ліве стегно. У той же час отримав смертельне поранення заступник командира групи спецпризначення сержант Євген Бурко.

Від сильного болю Сашко впав з броні. Кров залила весь його лівий черевик, а камуфляжні брюки набули бордового кольору. Проте розвідник продовжував вести вогонь зі свого автомата.

Весь розвіддозор, що потрапив під шквальний вогонь бойовиків, негайно перейшов до оборони. Однак сили були нерівні. Розвідники вирішили відступити. Попереду було болото, метрів за сто — очерет. Треба якось дійти до нього, а там — зайняти оборону, планував хлопець. Однак зробити це було нелегко.

А в очереті, приготувавшись до бою, вже залягли спецпризначенці. Побачивши пораненого бійця, хтось вигукнув: «Не стріляти, це ж Сашко!»

«Свої», — з полегшенням подумав хлопець. До нього відразу підбіг командир. Офіцер перев'язав рану бійця. А скільки радості було у його старшого брата Сергія, до речі, теж спецпризначенця, коли він побачив Сашка…

Далі евакуація та лікування в одній з військово-медичних установ, де воякам опікуються найкращі фахівці.

— Сподіваюся на швидке одужання, а там — знову на Схід, — розповідає старший розвідник Олександр Я. — Захищати свою рідну землю — це наш святий обов'язок, там мій брат, мої друзі, мої командири…

Валентин ШЕВЧЕНКО,
«Народна армія»

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Пригадую серпень 1968 року. Під час введення військ країн Варшавського договору до Чехословаччини загинуло понад 100 радянських військовослужбовців. Вони не були вбиті на полі бою. Тодішній міністр оборони цієї країни Мартин Дзур видав наказ не чинити озброєний опір «братам по класу», як тоді називали всіх представників армій цієї співдружності. У більшості випадків радянські воїни загинули від куль цивільних, які «не оцінили» інтернаціональну допомогу керівництва СРСР чехам і словакам.

ПАМ'ЯТАТИ ПРО ЗАКОНИ, НАПИСАНІ КРОВ'Ю

Новий формат неоголошеної війни в Україні потребує перегляду тактики бойових дій у відповідності до її реалій

Ось що мені розповів командир мотострілецької роти полку, що здійснював марш від західного кордону до Чехословаччини: «Ми вночі зробили привал. Розташувалися в полі неподалік автостради. Звісно, організували патрулювання на території табору і цілком вважали себе у безпеці. Солдати розпалили багаття. І десь опівночі з однієї машини, що проїжджала повз, пролунали автоматні черги. Один солдат загинув і двоє отримали поранення… Для кожного з нас це була ще й сильна психологічна травма. Ніхто не очікував нападу з боку місцевого населення. У нашому уявленні всі його представники були «братами». А виявилося, що вони підняли на нас руку зі зброєю…»

Майже чотири з половиною десятиліття минуло відтоді, як стався той трагічний випадок. Згадав про нього, мабуть, ще й тому, що на історичних паралелях багато що повторюється в долях країни та її громадян. Маю на увазі збіг обставин під селищем Волноваха, що знаходиться на автотрасі Донецьк — Маріуполь. Там загинула група українських військовослужбовців під час розстрілу їхнього розташування на привалі. Багато схожого навіть зовні в цій трагедії з тією, яка сталася 1968 року. Як і тоді, колона зупинилася на привал. Серед бійців були й такі, що не мали досвіду і навичок військової служби, не були обізнані в правилах, написаних кров'ю не одного покоління людей у погонах. Серед учасників чехословацьких подій було багато «партизанів» — призваних із запасу військовослужбовців. І не всі з них дотримувалися правила — тримати порох сухим. У обох випадках трагічним наслідкам сприяв психологічний фактор: ніхто з бійців не очікував застосування зброї нібито «своїми».

З волноваської події ми обов'язково зробимо висновки. Та вже відомий основний із них: на війні все має бути так, як на війні, що означає суворе дотримання правил військової безпеки.

Існує такий вислів: загибель навіть однієї людини на полі бою — це трагедія. А коли трапляються масові смерті, починається статистика. Під час Великої Вітчизняної війни, коли щорічно у боях гинули мільйони радянських воїнів, від командирів не вимагали глибоких розслідувань фактів бойових втрат. Тоді існувала одна вимога високого керівництва: за будь-яку ціну взяти ту чи іншу висоту, звільнити населений пункт до певної дати. Це яскраво ілюструє популярна й дотепер пісня, у якій є такий рядок: «...Мы за ценой не постоим». Коли я її чую, на очі навертаються сльози. Це сльози великої вдячності тим, хто був готовий покласти на вівтар Перемоги найдорожче — своє життя. А для ветеранів Великої Вітчизняної у словах цієї пісні — біль від втрат бойових побратимів.

ВАЖЛИВО АНАЛІЗУВАТИ ПРИЧИНИ ЗАГИБЕЛІ КОЖНОГО ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯ, ВЖИВАТИ ЗАХОДІВ ЩОДО ОЗБРОЄННЯ ВСІХ ЗАХИСНИКІВ ВІТЧИЗНИ НАУКОЮ ПЕРЕМОГТИ І ВИЖИТИ НА ВІЙНІ

Уже третій місяць у життя українців увійшла неоголошена війна. Як би її не називали, але на ній гинуть люди, зокрема військовослужбовці Збройних Сил, інших силових структур. Поки що ці трагічні втрати не стали для нас бездушною статистикою, за якою ми не бачимо конкретну людину. Тому так важливо аналізувати причини загибелі кожного військовослужбовця, вживати заходів щодо озброєння всіх захисників Вітчизни наукою перемогти і вижити на війні. У цьому плані неоціненним є досвід учасників Великої Вітчизняної війни, бойових дій в Афганістані, миротворчих операцій.

Готуючи цей матеріал, перечитав фронтовий нарис кореспондента Костянтина Симонова, надрукований у серпні 1942 року під назвою «Солдатська слава». Не буду переказувати всі подробиці виконання завдання зі здобуття «язика», яке отримав розвідник рядовий Семен Школенко. Зупинюся на «дрібниці», через яку загинули напередодні наші бійці. Цитую нарис: «Школенко намагався по пам'яті відновити картину того, що тут відбулося: так і є, ось вони вийшли звідси, йшли ймовірно на повний зріст, не ховаючись, а фашист ударив з автомата десь із того боку. Школенка охопив сум через таку необачну смерть. «Якби вони були зі мною, не дозволив би їм так іти», — подумав він, та міркувати далі не було часу, потрібно було шукати гітлерівця».

Вже цей приклад свідчить, що на війні не буває дрібниць. Щоб залишитися на ній живим та перемогти ворога, потрібно ні на йоту не відступати від правил, написаних кров'ю. Нові війни потребують зважати на реалії сьогодення. Взяти, приміром, таке досягнення нашого часу, як сотовий телефон. Він є в кожного бійця на передовій. Телефонуючи по мобільнику додому, він не завжди замислюється над тим, що через цей гаджет ворог може вирахувати місце перебування, маршрути пересування? Чи не через таку «дрібницю» інколи колони наших військовослужбовців потрапляють у засідки бойовиків та диверсантів?

Існує багато інших правил, дотримання яких дозволить зберегти життя людей у погонах на передовій. Деякі з них навів полковник Віталій Бідний у статті «Передбачити непередбачене». Вона була надрукована в № 11 спеціального випуску газети «Народна армія», розрахованого на тих військовослужбовців, які беруть участь в антитерористичній операції.

ПО ДЗВІНКУ НА МОБІЛЬНИЙ ВОРОГ МОЖЕ ВИРАХУВАТИ МІСЦЕ ПЕРЕБУВАННЯ АБО МАРШРУТИ ПЕРЕСУВАННЯ. ЧИ НЕ ЧЕРЕЗ ТАКУ «ДРІБНИЦЮ» ІНКОЛИ КОЛОНИ НАШИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ПОТРАПЛЯЮТЬ У ЗАСІДКИ?

Новий формат неоголошеної війни в Україні потребує перегляду тактики бойових дій у відповідності до її реалій. Так, в Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного вже внесли корективи в підготовку майбутніх офіцерів. Викладачі роблять це на основі аналізу антитерористичної операції, кожного факту загибелі чи поранення її учасників, розробляють рекомендації щодо збереження життя воїнів у такій бойовій обстановці.

Народна мудрість вчить: хочеш миру готуйся до війни. Адже вона може розпочатися підступно, без оголошення, як це сталося в Україні. Вижити і перемогти у ній можна лише за умови, коли вся країна буде готова дати відсіч агресору. Згуртований і морально та всебічно підготовлений народ — непереможний!

Прикладом для нього є нинішні захисники Батьківщини, які виявляють високий патріотизм та мужність. Про це промовисто свідчать дані опитування бійців 11-го батальйону територіальної оборони. Як повідомили в Департаменті соціальної та гуманітарної політики Міністерства оборони України, переважна більшість опитаних офіцерів повністю готові захищати Україну. Основними факторами, що спонукали їх до вступу у Збройні Сили, стали: офіцерська честь — понад 83%, почуття обов'язку перед Батьківщиною, забезпечення незалежності країни — 75%, вірність присязі — понад 66%.

Існує такий вислів: війна робить хороших людей ще кращими. От і сьогодні вияви високого патріотизму стали нормою життя і служби захисників Вітчизни.

Володимир ЧІКАЛІН,
«Народна армія»

●ОЧИМА ТУРИСТА

ЗАМІСТЬ СОНЯЧНОГО — «ПОЛІЦЕЙСЬКИЙ» ПІВОСТРІВ

Нещодавно довелося відвідати анексований Крим. Перші враження про «нову владу» Криму отримав уже в Армянську, де знаходиться так званий пункт прикордонного контролю. До речі, якщо у вас немає кримської реєстрації, доведеться заповнити міграційну карту.

ТЕ, ЩО КОЛИСЬ ГОСТИННИЙ КРИМ ПОСТУПОВО ПЕРЕТВОРЮЄТЬСЯ НА ПОЛІЦЕЙСЬКИЙ ПІВОСТРІВ, ВИДНО НЕОЗБРОЄНИМ ОКОМ. ЛЮДИ У ВІЙСЬКОВИХ ОДНОСТРОЯХ ТА ПОЛІЦЕЙСЬКІЙ ФОРМІ Є СКРІЗЬ: НА РИНКАХ, ВОКЗАЛАХ, МІСЦЯХ ВІДПОЧИНКУ ТА ПРОСТО НА ВУЛИЦЯХ МІСТА

Потяг перевіряли близько двох годин, хоча в ньому було лише 14 вагонів. Представники прикордонної служби ФСБ Росії розмовляли з пасажирами неохоче. Кількох чоловіків віком від 20 до 45 років примусили зняти футболки, як з'ясувалося, шукали синці від приклдів автоматичної зброї. Особисті речі також оглядали вибірково.

Нарешті кінцевий пункт призначення — Сімферополь. І одразу ж при виході на привокзальну площу знову натрапив на представників «нової влади». Цього разу на так званих «аксьонівців», які офіційно є «народною дружиною». І знову вибіркова перевірка речей у людей, які приїхали до Криму. І все це під настанови (за допомогою гучномовців) пасажирам виявляти на вокзалі підозрілих людей, залишені речі та повідомляти про це поліцію.

Далі — більше. Мій приїзд співпав зі святкуванням у Криму Дня кримсько-татарського прапора. Те, на що місцева влада перетворила центральну площу міста, мабуть, не потребує жодних коментарів. Навколо площі та Ради Міністрів встановили металеві паркани, через кожні 10 метрів стояли люди у камуфляжі із гумовими кийками та щитами. На ключових перехрестях знаходилися автівки поліції та озброєні люди. Вони оточили навіть дитячий майданчик неподалік Ради. А щоб туди потрапити, батьки показували паспорти. «Зараз у Криму посилено шукають терористів, бандерівців та «Правий сектор», — резюмували деякі з них.

Те, що колись гостинний Крим поступово перетворюється на поліцейський півострів, видно неозброєним оком. Люди у військових однострою та поліцейській формі є скрізь: на ринках, вокзалах, місцях відпочинку та просто на вулицях міста. До речі, на них закон про заборону паління у громадських місцях чомусь не поширюється. Вони вільно палять, де їм заманеться, але від пересічних громадян вимагають його дотримання.

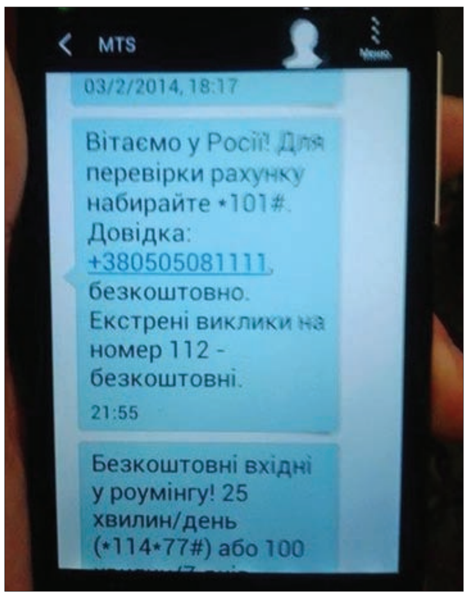
Єдине, що тішить туристів — це доволі вільні пляжі та ціни на проживання. Через брак клієнтів власники пансіонатів та житлових приміщень суттєво знизили ціни, намагаючись хоч якось заробити, бо, як кажуть у Криму, «літо — цілій рік годує». Але над багатьма власниками курортного бізнесу нависла ще одна загроза — «нова влада» забирає їхню власність. Сьогодні у мережі Інтернет є безліч відеодоказів такої діяльності. Розчаровані кримчани навіть скаржаться, що нещодавно вони разом блокували українські військові частини, а вже сьогодні проблеми в них самих. «Над нами ж українці будуть сміятися, як ви заберете наш бізнес», — обурюється один з бізнесменів Євпаторії.

Про ціни на продукти харчування годі й казати. Левова частка їх продовжує надходити з материкової України. Навіть самопроголошена влада визнала, що українські харчі дешевші та у переважній більшості якісніші за російські. Роздрібна ціна на наші товари, що існувала до анексії, була на 30–50% нижчою за оптові ціни російських виробників. Сьогодні ціни у Криму сильно підскочили. Не останню роль у цьому відіграють недобросовісні бізнесмени, які зараз займаються абсолютно неконтрольованим ціноутворенням, та проблеми із завезенням українських товарів на територію півострова. Наприклад, згідно з курсом валют, м'ясо на ринку коштує 100–140 гривень, абрикоси — близько 50 гривень, нарізний батон — понад 7 гривень. Цей перелік можна продовжувати, але головним є те, що російські виробники на кримські ринки не поспішають. Вони періодично прибувають на півострів, проводять різноманітні презентації, але рідко підписують контракти. Перевезення однієї вантажівки з Росії до Криму поромом становить майже 8000 тисяч гривень.

Наостанок хотілося б попередити всіх, хто збирається відвідати окупований півострів. «Нова влада» дуже не любить усе те, що пов'язано з Україною. Вже перебуваючи на пероні в очікуванні посадки на потяг, побачив, як двоє «народних дружинників» розпитували провідників про дівчину у вишиванці та віночку. Згодом побачив і її. Вона йшла у віночку з маками та такій же сорочці. І за це дівчину хотіли затримати. Врятувала її тільки відсутність на віночку синьо-жовтих стрічок...

Іван ГЕТЬМАН, Київ

●ВАША «МОБІЛКА» НА КОНТРОЛІ

SMS НЕ ВІД МТС

Абонентам МТС у Криму надсилають SMS: «Вітаємо в Росії!» Вони зазвичай приходять у роумінгу. Багатьох абонентів мобільного зв'язку це насторожує.

— Виявлений факт — це злісне втручання ззовні в роботу нашої мережі. Таке мало місце в Києві під час лютневих подій, коли абонентам усіх операторів приходили смс про реєстрацію як учасників акцій протесту, — повідомив представник МТС.

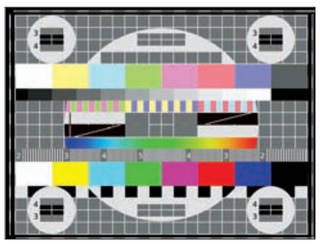
За його словами, зараз у компанії проводять розслідування цього факту і вживатимуть заходи для захисту інтересів абонентів та репутації компанії в межах чинного законодавства України.

— Усі абоненти МТС у Криму обслуговуються і будуть обслуговуватитсь без будь-яких обмежень. Ніяких змін у тарифах або умовах надання послуг не відбуватиметься, — додав він.

Інф. «НА»

●ТЕЛЕБАЧЕННЯ ЯК ЗБРОЯ

ЗНАТИ ПРАВДУ — ЗАБОРОНЕНО

Нові порядки та правила формування громадської думки у Криму самопроголошена влада запровадила з перших днів свого правління. Ще у березні з ефіру аналогового та цифрового телебачення зникли всі українські телеканали. Так, замість «1+1» з'явився російський «Перший канал», а замість «Інтера» — НТВ тощо. Тепер кримчан ретельно оберігають від впливу «бандерівської України». Потік дезінформації та істерії на російському телебаченні стосовно подій в Україні, зокрема у Донецькій та Луганській областях, зріс до величезних розмірів. Постановочні кадри того, що начебто там відбувається, транслюють цілодобово. Більшість людей навіть не вірять своїм рідним та близьким, які мешкають в Україні. На тлі цього порушуються дружні стосунки, розпадаються сім'ї, батьки перестають спілкуватися з дітьми...

Іван ГЕТЬМАН, Київ

●АКТИВНА ГРОМАДЯНСЬКА ПОЗИЦІЯ

«ПІДТРИМАЄМО СВОЇХ»

У складний для держави час зірки української естради підтримали військовослужбовців Збройних Сил України своїми виступами. Так, у селищі Гончарівське на Чернігівщині в межах концертного туру «Підтримаємо своїх» відбувся благодійний концерт для військовослужбовців гарнізону та жителів військового містечка. Акція проводилася з ініціативи компанії «Євромедіа», навколо якої об'єдналися небайдужі вітчизняні митці та спеціалісти шоу-бізнесу.

У Гончарівському відбувся перший концерт туру на підтримку військових по всій Україні. Глядачі бурхливими оплесками зустріли виступи Тоні Матвієнко, Арсена Мірзояна, Артема Галинського тощо. Впродовж концерту присутні насолоджувалися українськими популярними піснями, акробатичними номерами циркових колективів й танцівників. Також організатори концерту підготували для присутніх відеострічку, в якій записали найкращі побажання та слова вдячності, адресовані військовослужбовцям від жителів різних регіонів нашої держави.

— Ми вдячні за чудові виступи, підтримку та активну громадянську позицію, — подякував артистам від імені військовослужбовців та жителів Гончарівського селищний голова Віталій Рудник.

А наостанок Арсен Мірзоян імпровізовано виконав пісню-гімн селища Гончарівського, текст якого урочисто презентували артистам. Після концерту всі охочі мали змогу поспілкуватися з артистами та сфотографуватися на згадку.

Варто зазначити, що цю ініціативу підтримало чимало відомих вітчизняних виконавців та музичних колективів. Серед них — Маша Собко, Марія Бурмака, гурти «ТНМК», «Скай», «Гайдамаки», «Mad Heads», «Kozak System», «Антитіла», «Авіатор» та багато інших.

Григорій МАЗУР,
Чернігів

●ВІТАЄМО!

9 липня відзначив День народження **ЩЕРБІНІН Олександр Миколайович** — тимчасовий виконувач обов'язків директора Департаменту соціальної та гуманітарної політики Міністерства оборони України.

Він пройшов нелегкий шлях військового від курсанта танкового училища до полковника. Обіймав посади від командира взводу до командира полку, старшого інспектора Головної інспекції МО України.

Людина великої сили волі, витримки та характеру. Відповідальний працівник, надійний товариш і турботливий сім'янин.

Колектив Департаменту соціальної та гуманітарної політики Міністерства оборони України від щирого серця вітає Олександра Миколайовича з днем народження й зичить міцного здоров'я, мирного неба та сімейного благополуччя.

●МОРАЛЬНА ПІДТРИМКА

НАЦІОНАЛЬНА СИМВОЛІКА ДЛЯ ГЕРОЇВ

Військовослужбовці Збройних Сил України, які сьогодні виконують бойові завдання в зоні проведення АТО на Сході країни, потребують не лише матеріальної, а й моральної підтримки.

Розуміючи це, патріотично налаштовані мешканці області передають захисникам Вітчизни дитячі малюнки, листівки, Державні прапори тощо.

Готуючи нову передачу, жінки Кіровоградщини вирішили зробити цього разу щось особливе — вишити для своїх героїв-захисників маленькі рушнички-обереги зі спеціальною захисною символікою.

На заклик у соціальних мережах відгукнулися десятки жінок та дівчат. Деякі з них — вже досвідчені майстрині, а хтось вперше взявся за вишивання. Проте головне, що всі вони сподіваються, що ці рушнички захищатимуть та надихатимуть хлопців на перемогу, нагадають їм, що вдома на них чекають та піклуються.

Валентин ШЕВЧЕНКО,
Кіровоград

●СПОРТИВНИЙ КУТОЧОК

ЩОБ ЗМІЦНЮВАЛИСЬ М'ЯЗИ — ПРАВИЛЬНО ХАРЧУЙТЕСЬ!

Останнім часом усі говорять про необхідність фізичного навантаження для підтримки здоров'я і лікування багатьох хронічних захворювань. Але правильне харчування до і після фізичних навантажень не менш важливе, ніж самі вправи.

Успіх спалювання жирів, поліпшення обміну речовин або побудови м'язів під час фізичних вправ багато в чому залежить від того, що і коли ви їли до і після тренування. І голодувати перед заняттям спортом або після не лише не корисно, але й шкідливо.

До тренування

Якщо ви збираєтеся прокинутися раніше і перед роботою зробити невелику зарядку, прогулянку або пробіжку, зазвичай немає часу для того, щоб засвоїти повноцінний сніданок, але поїсти все-таки потрібно. Сніданок може бути легким — фрукти, сухофрукти або стаканчик йогурту не пізніше, ніж за 20–30 хвилин до тренування. Займаючись спортом у другій половині дня, рекомендується пообідати приблизно за півтори-дві години до тренування. Обід може складатися з салату і бутерброду. Після «серйознішого» обіду рекомендується почекати близько 3 годин, перш ніж зайнятися фізичним навантаженням.

Під час тренування

Під час тренувань рекомендується пити воду або несолодкий чай. Пити потрібно обов'язково. Відповідно до останніх досліджень достатня кількість води в організмі стимулює нормальний обмін речовин. Дотримуючись правильного режиму харчування, спалювання жирів під час тренування буде оптимальним.

Після тренування

Не менш важливим є те, що ви їсте після тренування. Зайвим буде говорити, що, якщо дорогою додому з тренажерного залу або вечірньої прогулянки ви купуєте собі порцію морозива або їжу, що містить велику кількість жиру, то всі ваші зусилля практично відразу зводяться нанівець. Метаболізм залишається підвищеним через 1–2 години після тренування, розігріті м'язи просто вимагають «пального».

Після тренування в організмі відкрито так зване тренувальне вікно (анаболізм) для споживання білків і вуглеводів (але не жирів). Усе, що буде з'їдене в цей період, піде на відновлення м'язів і зростання м'язової маси. Прийнявши правильну їжу після фізичних вправ, ви допоможете організму накопичити м'язову масу замість жирової. Підвищена фізична активність виснажує резерв найважливіших амінокислот, і ви повинні його заповнити. Треба вживати м'ясо, птицю, рибу, яйця, кисломолочні продукти або рослинні білки (соя). Вашому організму також потрібно трохи складних вуглеводів, щоб заповнити дефіцит глікогену в печінці, таких як хліб (грубого помелу), крупи тощо. Не забувайте також пити достатню кількість води до і після фізичного навантаження.

Якщо ваше завдання — отримати максимум ефекту при мінімумі витрат, пам'ятайте, що вживання правильної їжі до і після фізичних навантажень є запорукою досягнення позитивного результату.

Підготував Микола БЛОНАР,
«Народна армія»

●ПЕРЛИНИ МУДРОСТІ

Свою Україну любіть. Любіть її…
Во врем'я люте.
В останню тяжкую минуту За неї Господа моліть.

Тарас ШЕВЧЕНКО

Дай Боже нам любити Україну понад усе сьогодні — маючи, щоб не довелось гірко любити втративши.

В'ячеслав ЧОРНОВІЛ

Моя Україно прекрасна,
Пісень і волі сторона.

Олександр ОЛЕСЬ

Сотні, тисячі, десятки тисяч українців заприсяглись образом Шевченка не складати рук, аж доки не відбудована буде вільна наша Україна.

Микола КУЛІШ

Той, хто в біді кидає свій народ, стає його ворогом.

Ч. АЙТМАТОВ

Холоне серце, як згадаю, що не в Україні поховають, що не в Україні буду жить, людей і Господа любить.

Тарас ШЕВЧЕНКО

●З УКРАЇНОЮ В СЕРЦІ

ДНІПРОПЕТРОВСЬК — СХІДНИЙ ФОРПОСТ ПАТРІОТИЗМУ

У Дніпропетровську, як і в інших українських містах, справжній патріотичний бум. За останні місяці місто докорінно змінилося. Ледь не на кожному будинку майорять національні прапори, мешканці із задоволенням одягають вишиванки, розмальовують автівки патріотичними гаслами, а під'їзди — петриківським розписом.

До речі, ця унікальна мистецька техніка народилася в Петриківці поблизу Дніпропетровська. І навіть увійшла до списку нематеріальної спадщини ЮНЕСКО.

— Що більше буде наших прапорів на будинках та машинах, то більше російські «ватники» розумітимуть, що сюди краще не пхатися. Україну не віддамо, хай навіть не мріють, — розповідає один із мешканців міста.

Патріотичне перевтілення торкнулося навіть парканів. Один з них, що біля облдержадміністрації, активісти обгорнули синьо-жовтим брезентом. Не менш кардинально змінилась огорожа навколо майбутньої станції метро. Замість звичної реклами на ній тепер розміщено історичні світлини міста.

Інф. «НА»

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 10780
Ціна вроздріб – договірна
Зам. № 36171

Головний редактор Роман ДРАПАК
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Володимир КОРНІЯКА
Провідні літературні співробітники — Юлія ГОРБАНЬ, Оксана МАРЧУК

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua
Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та рекламу несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.